

Ing. arch. Vojtěch Franta
místostarosta města Mariánské Lázně

Tel.: +420 607 012 476

E-mail: vojtech.franta@marianskelazne.cz

Oponentní posudek diplomního projektu 2017/2018 ZS ateliér Petra Hájka

Veronika Menichová - městské lázně

Park Arnika, který v současné době tvoří obrovské torzo stavby z 80. let, hyzdí srdce Mariánských Lázní již několik dekád. Původní blok domů tvořil přirozenou hranu mezi náměstím a parkem, s řadou městsky významných budov rozličných funkcí a charakteru. Dnes je prostředí nejasně definováno, tvoří jej rekultivovaný hektarový pozemek v absolutní blízkosti hlavní lázeňské kolonády.

Významný fenomén, které nejmladší české lázeňské město provází je odklon od tradičního konceptu pitných lázní, kdy veřejný lázeňský dům a kolonády s vývěry pramenů navštěvovali hosté města pěšky, protože pohyb byl zásadní složkou lázeňské léčby. V současnosti se původně veřejné lázeňské domy přetvořily na izolované, ostrovní resorty, sloužící pouze pro privátní hosty dnes již soukromých lázní. Klientovi se nabízí široká škála služeb, včetně těch, které nemají s původní lázeňskou kúrou nic společného, bohužel i díky tomu nemá potřebu opouštět daný resort. Neparticipuje tak na rozvoji města, což vztahu mezi městem a lázněmi dlouhodobě neprospívá. Jednodenní návštěvník, stejně jako obyvatel města má do lázeňských provozů omezený přístup.

Proto zadání projektu veřejných lázní na toto místo už samo o sobě řeší dvě zásadní témata ve městě.

Mariánské Lázně jsou dodnes jedinečnou a ničím netknutou kolekcí architektonických slohů z počátku minulého století. Snaha o doplnění této kolekce jakýmkoliv historizujícím slohem působí, až na výjimky, křečovitě. Naopak vstup architektury, která je očištěná o dekor, složitější strukturu, či stávající topologii, může být pro město přidanou hodnotou. Musí být ale splněna určitá kritéria.

V projektu veřejných lázní Veroniky Menichové tato kritéria splněna byla. Střešní úroveň navrženého objektu je pochozí, tím naplňuje úlohu Mírového náměstí, kde vytváří vyhlídkové podium, aniž by bylo narušeno panorama města. Zároveň uzavírá park parterem s pěší zónou. Nabízí tím dořešení problematického urbanismu centra Mariánských Lázní.

Na první pohled triviální řešení interiéru a dispozice je ve skutečnosti propracované a systematické. Odlehčení konceptu zajišťuje koridor, který diagonálně protíná až rigidně pravouhlý půdorys. Syrovost interiéru je vyvážena pocitu a dojmy, atmosférou, která na člověka působí v jednotlivých prostorech. Peter Zumthor tyto principy popisuje, i vytváří. Z jeho projektu veřejných lázní Therme ve Švýcarském městečku Vals je jasně cítit autorčina inspirace.

Veronika Menichová se nesnaží naplnit původní objemy bývalého bloku budov, zastavuje pouze část původní parcelace. Jedná se tedy o akademické řešení s přítomností imaginárního osvětleného investora a s minimálním ohledem na návratnost uvažované investice. U projektu zůstává otevřenou otázkou využití léčebných přírodních zdrojů, navázání na tradiční lázeňskou proceduru – pitnou kúru, a nové pojetí typologie kolonády, jako parteru, nikoli patra, kde se proměňují, popíjejí a setkávají se hosté z celého města.

Jako oponent této práce doporučuji diplomní projekt Veroniky Menichové k vysokému hodnocení. Za zmínku stojí vysoká úroveň grafické prezentace projektu. Autorka splnila zadání a navrhla řešení, jehož realizace by v Mariánských Lázních odstartovala novou epochu v historii města, stejně tak jako se to Zumthorovi povedlo ve Valsu.

V Mariánských Lázních 1.2.2018

Vojtěch Franta

